

Gözlerin 2

– ADEM EFİLOĞLU · 19 Ağustos 2012

Fecrin gelişine şahitlik edip
Ruhumun ışığı oldu gözlerin
Dermansız yarımı yoklarken tabip
İmkânsız çareler buldu gözlerin

İklimler içinde sensiz kuraktım
Sana muhtaç oldum ama ıraktım
Sevdamı kalbine esir bıraktım
Ruhumun vahyini bildi gözlerin

İçinde hercai duygular gizler
Sevmezsen ölecek bütün nergizler
Nereye bakarsam renginden izler
Zihnimde takılı kaldı gözlerin

Billur bir damlacık olup da düşer
Derinden derine bağrımı deşer
Aldım kabul ettim hayır ya da şer
Lezzeti tarifsiz baldı gözlerin

Gördüğün tabloydu ruhuma astım
Hasreti anlatmak değildi kastım
Delişmen bakarken imzamı bastım
Ummana uzanan yoldu gözlerin

Kendimi bulduğum yemyeşil meva
Ahirim diyorken fırak mı reva
Virane ömrüme en büyük deva
Çiçekler solsa da güldü gözlerin

Hep seni anlattım yürekte dilde
Aradım içini her nazlı gülde
Lal olmuş dudağın bunları bil de
Susup konuştuğun dildi gözlerin

Âdemin sözleri size arz oldu
Yâri yazmak aşkla bana tarz oldu
Sana abat olmak artık farz oldu
Aklımı başımdan aldı gözlerin

Adem Efiloğlu

Ramazan bayramınız şeker tadında geçsin inşallah.